

Rok akademicki:

2014/15

Jednostka prowadząca:

Instytut Pracy Socjalnej WNS

Kierunek:

Praca socjalna

Poziom:

studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne

Nazwa przedmiotu:

Komunikacja interpersonalna w rodzinie
(Interpersonal Communication in the Family)

Język:

PL

Typ przedmiotu:

przedmiot podstawowy

Przedmiot obieralny:

nie

Rok studiów, semestr:

rok I, semestr letni

Wymiar:

wykład: 10 godz.; ćwiczenia: 20 godz.;

Punkty ECTS:

wykład: 1; ćwiczenia: 1;

Forma zaliczenia:

wykład: zaliczenie bez oceny; ćwiczenia: zaliczenie z oceną;

Prowadzący:

wykład: dr Łukasz Ryszka;

ćwiczenia: dr Łukasz Ryszka;

Koordinator sylabusu:

dr Łukasz Ryszka

Sylabus dostępny w ramach:

- [Komunikacja interpersonalna w rodzinie](#) [na kierunku:] [Praca socjalna](#) (Ps), studia pierwszego stopnia (licencjackie), stacjonarne, I rok, semestr letni
 - [prowadzący wykład:10h/z/1ECTS]: dr Łukasz Ryszka;
 - [prowadzący ćwiczenia:20h/zo/1ECTS]: dr Łukasz Ryszka;
- [Komunikacja interpersonalna w rodzinie](#) [na kierunku:] [Praca socjalna](#) (Ps), studia pierwszego stopnia (licencjackie), niestacjonarne, I rok, semestr letni

Wymagania wstępne:

Brak wymagań wstępnych

Cele:

Zapoznanie studentów z wiedzą dotyczącą procesu komunikacji. Rozwijanie umiejętności komunikacyjnych studentów.

Treści kształcenia:**Wykład:**

1. Zagadnienie terminologiczne. Elementy procesu komunikacji. Działanie komunikacyjne (proces komunikowania się) w systemie rzeczywistości społecznej.
2. Wymiary komunikacji. Funkcje komunikacji. Prawa percepcji i mechanizmy porządkowania informacji.
3. Zakłócenia i bariery w procesie komunikacji. Kompetencja komunikacyjna.
4. Zasady zadawania pytań. Czynniki warunkujące efektywną komunikację.
5. Kwadrat wypowiedzi. Wyznaczniki dobrej komunikacji.

Ćwiczenia:

1. Komunikacja werbalna i niewerbalna – a rozwijanie indywidualnych umiejętności komunikacyjnych.
2. Dialog wewnętrzny a niespójność komunikacyjna.
3. Aktywne i empatyczne słuchanie.
4. Modalność sensoryczna i styl komunikacyjny.
5. Asertywność – teoria i praktyka.
6. Analiza transakcyjna.
7. Konflikty.

Efekty kształcenia:**WIEDZA –**

1. student potrafi zilustrować uzależnienie procesu komunikowania się od środowiska kulturowego w którym jednostka przechodziła socjalizację i w którym aktualnie funkcjonuje
2. student potrafi opisać zasady zadawania pytań właściwe z punktu praw rządzących ludzką percepcją i porządkowania informacji

UMIEJĘTNOŚCI –

1. student tworzy wypowiedź świadomie unikając wyrażen marginalizujących określonej grupy społecznej

KOMPETENCJE (POSTAWY)

1. student zastosuje właściwą konstrukcję pytania
2. student oceni sytuację i wybierze technikę asertywną dla określonej sytuacji konfliktowej
3. student zastosuje aktywne słuchanie w toku rozmowy

Metody i narzędzia dydaktyczne:

1. wykład, 2. dyskusja kontrolowana, 3. studium przypadku, 4. symulacja przypadku, 5. praca indywidualna, 6. praca w grupach, 7. dyskusja grupowa, 8. obserwacja uczestnicząca

Sposoby sprawdzania i warunki zaliczenia:**Wykład:**

1. Wiedza: egzamin ustny na koniec semestru
2. Umiejętności: krótki esej
3. Kompetencje: ocenianie ciągle za aktywność

Ćwiczenia:

1. Wiedza:
2. Umiejętności: ćwiczenia praktyczne
3. Kompetencje: ocenianie ciągle za aktywność

Lektury podstawowe:

1. Schulz von Thun, Sztuka rozmawiania t.1-3., Kraków 2007.
2. Sujak E., ABC psychologii komunikacji, Kraków 2006.

Lektury uzupełniające:

1. Gordon T., Wychowanie bez porażek, Warszawa 2002.
2. Faber A., Mazlish E., Jak mówić, żeby dzieci nas słuchały. Jak słuchać, żeby dzieci do nas mówiły, Poznań 2001.
3. Sikorski W., Gesty zamiast słów. Psychologia i trening komunikacji niewerbalnej, Kraków 2007.
4. Nęcki Z., Komunikowanie interpersonalne, Wrocław-Warszawa-Kraków 1992.

Uwagi: